

نیاز به برنامه‌ریزی صنعت هوافضا

محسن بهرامی

عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی امیرکبیر

تاریخچه شکل‌گیری صنعت فضایی

توجه انسان به فضا و آرزوی وی برای سفر به آسمانهای پهناور، از دیرینه‌مان وجود داشته، تا امروز که عملاً به تهیه مقدمات تسبیح منظومه شمسی منجر شده است.

در اساطیر همه مللها، نشانه‌های آشکاری از این توجه و آرزو دیده می‌شود. شاید همه داستان بستن عقابها به تحت شاهی برای پرواز به آسمان را شنیده باشند. که این خود از نمونه‌های دیگر مانند رفتن به ماه به کمک گردباد یا به وسیله ارابه‌ای با ۶ اسب قرمز معقول‌تر به نظر می‌رسد.

اختراع بالن در سال ۱۷۸۳ به تخیل درباره سفرهای فضایی شکل دیگری بخشید.

ژول ورن در کتاب سفریه ماه خود از یک توب ۲۷۵ متری صحبت می‌کند که یک سفينة ۹۱۰۰ کیلوگرمی را به فضا پرتاب می‌کند. چنین‌ها به کمک باروت و کیسه‌های چرمی می‌توانستند در جنگها نیزه‌های خود را به طرف دشمن پرتاب کنند.

اختراع تلسکوپ توسط گالیله در سال ۱۶۰۱، تا حد زیادی بر فضاء، ستارگان و ماه رنگ واقعیت بخشید. اختراع و ساخت هواپیما توسط برادران رایت و در پی آن اختراع موشکها و به کارگیری آن در جنگ دوم جهانی، سفرهای فضایی را نیز از تخلیل به واقعیت تبدیل کرد.

در سال ۱۹۷۵ که اولین سفینه به نام اسپوتنیک ۱ توسط اتحاد جماهیر شوروی سابق در مدار زمین قرار گرفت، عملاً عصر سفرهای فضایی آغاز شد. از آن پس شوروی و امریکا

□ آنچه می‌خوانید گزارش مختصه‌ی از وضعیت صنعت هوافضای جهان اراده می‌دهد و آنگاه با توصیف وضعیت این صنعت در ایران پیش و پس از انقلاب ضرورت انجام اقداماتی جهت گسترش این صنعت را مورد تأکید قرار می‌دهد.

کتابخانه علمی اکی ملوم و کنلوژری

ماهواره را دارند:

- شوروی سابق، تجربه بیشترین تعداد پرتاب ماهواره در سال را داشته است. این کشور دارای ۳ سکوی پرتاب و ۶ سیستم مختلف پرتاب است (وضعیت بعد از فروپاشی این کشور هنوز مشخص نیست).

- اروپا دارای یک سیستم پرتاب فعال به نام آرین^۴ است که با تواناییهای مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرد و توسط فرانسه اداره می‌شود.

- انگلستان توانایی پرتاب را داشته ولی به دلایل اقتصادی فعالیت خود را قطع کرده است.

- چین با دو سکو و یک سیستم پرتاب، در این زمینه کاملاً فعال است.

- هند با یک سکو و یک سیستم پرتاب، تنها کشور در حال توسعه است که در این تکنولوژی فعالیت دارد.

- ژاپن با دو سکو و دو سیستم پرتاب، از موقعیت صد درصد در پرتاب بهره‌مند است (تمامی ۲۲ پرتاب آنها موفق بوده است).

- رژیم صهیونیستی با یک سکو و یک سیستم پرتاب جدیدترین کشور پرتاب‌کننده است.

- امریکا دارای ۵ سکو و ۶ سیستم پرتاب است و تنها کشوری است که دارای شاتلهای فضانورده است. البته اروپا و شوروی نیز در ساخت این وسیله فعال بوده‌اند که هنوز به مرحله اجرا نرسیده است و اروپا در حال آماده‌سازی آرین^۵ برای این منظور است.

از تحولات اخیر، توجه به سیستمهای مسافری جدیدی به نام هوافضایپماست که برای جابجایی مسافریکار می‌رود. این وسایل هوایپماهایی هستند که پرتاب می‌شوند و در مدار پایین زمین قرار می‌گیرند و می‌توانند فرود آثرویدینامیکی داشته باشند و زمان مسافرت‌های زمینی را بسیار کاهش دهند. ابتدا صحبت از پرواز در جو رفیق تا ۲۵ مانع هم بوده است ولیکن به دلایل اقتصادی و تکنیکی در حال حاضر^۶ تا ۸ مانع مردن نظر است. امریکا هوافضایپمای ملی را مطرح کرده است. آلمان سنگر^۷ را در دست طراحی و ساخت دارد، انگلیس هتل^۸ را طراحی کرد که به دلایل اقتصادی برنامه خود را قطع کرد، اروپا، هرمس را در دست ساخت دارد و ژاپن هم در این خصوص فعال است.

ایستگاههای فضایی، هر چند اول بار توسط شوروی در مدار قرار گرفتند لیکن با مطرح شدن ایستگاه فضایی آزادی، ابعاد جدیدی پیدا کردند. این ایستگاه، توانایی پذیرایی از ۷ سرنشیون را دارد و تجهیزات مفصل اندازه‌گیری و آزمایشگاهی برای آن پیش‌بینی شده است. امریکا، اروپا، ژاپن و کانادا در ساخت آن مشارکت دارند و قرار است به نسبت سرمایه خود از آن استفاده کنند.

بازووهای رباتیک و مکانیکی در فضا نقش عمده‌ای را داشته‌اند. شاتلهای امریکا به کمک بازوی مکانیکی خود، ماهواره‌ها را در مدار قرار داده یا بازیابی می‌کنند.

برای ایستگاه فضایی آزادی بازویی با دسترسی ۱۷ متر و بار مجاز ۲۱۰۰ کیلوگرم توسط کانادا طراحی شده است که خود به ایجاد یک صنعت بازووهای با بار مجاز بالا در آن کشور انجامیده است. کانادا اعلام کرده است که با حدود یک میلیارد دلار

فعالیتهای گستردگی را در این زمینه آغاز کردند و بعدها کشورهای دیگر نیز به آنها پیوستند.

- در سال ۱۹۵۹ سفینه لونا^۹ شوروی پس از ۳۴ ساعت پرواز، از ۶۰۰ کیلومتری ماه گذشت و به اولین قمر مصنوعی خورشید تبدیل شد.

- در ۱۴ سپتامبر همان سال، لونا ۲ در سطح ماه سقوط کرد. جالب اینکه قبل از سقوط، اطلاعاتی مبنی بر نبودن جاذبه در سطح ماه را مخابره کرده بود.

- لونا ۳، تصاویری از بخش تاریک ماه ارسال کرد.
- لونا ۴، در سال ۱۹۶۶، در مدار ماه قرار گرفت و در سال ۱۹۶۹ لونا ۹ اولین فرود در ماه را انجام داد و از سطح ماه تصاویری را ارسال کرد.

در همین سالها، ایالات متحده امریکا نیز فعالیت زیادی داشت. در سال ۱۹۶۴، رنجر ۷ بعد از ارسال ۴۳۰۰ عکس از ماه، سقوط کرد. در سال ۱۹۶۶ سورومیر^{۱۰} با موفقیت در نزدیکی خط استوای ماه فرود آمد. ناسا سفینه‌های لوناراریت^{۱۱} را برای نقشه‌برداری از سطح ماه و تعیین موقعیتهای مناسب اعزام کرد. در سال ۱۹۷۰ شورویها با فرود لونا ۱۶، نمونه‌هایی از خاک ماه را به زمین آوردند.

لونا ۱۷ در سال ۱۹۷۰، لوناخود^{۱۲} را به ماه برد. این ماه نورد ۲۰۰۰ توانست ۱۰/۵ کیلومتر در سطح ماه حرکت کند و به این تصویر ارسال دارد.

مارینز^{۱۳} اولین سفر به مشتری بود. ویجر ۲ تا به حال توانسته است به سیاره‌های منظومه شمسی پرواز داشته باشد و به راه خود در فضای لایتهاشی ادامه دهد.

در سال ۱۹۶۱ اولین انسان، یوری گاگارین^{۱۴} از شوروی، در مدار زمین قرار گرفت. وی یک پرواز به مدت یک ساعت و چهل و هشت دقیقه با سفینه ستوک ۱ داشته است.

در بیست جولای ۱۹۶۹، زیبایی اسطوره‌ای ماه با فرود آپولوی ۱۱ که اولین انسان را با خود به ماه برد خدشیده دار شد.

برنامه‌های سفرها، اکتشافات و مطالعات فضایی، تا این دوران که کمتر از چهل سال از پرتاب اولین سفینه می‌گذرد پیشرفت چشمگیری داشته است. ایستگاه فضایی میر^{۱۵} شوروی پذیرای فضانوردان در مدت‌های طولانی است و رفت و آمد به فضا توسط فضایماها، به امری روزمره تبدیل شده است، به طوری که اولین ایستگاه فضایی با همکاری بین‌المللی (کانادا، امریکا، اروپا، ژاپن) با نام «ایستگاه فضایی»^{۱۶} تا پایان قرن جاری می‌لاید در مدار زمین قرار خواهد گرفت و داشتن یک کلنی^{۱۷} در ماه از سال ۲۰۱۷ و یک کلنی در مربیخ از سال ۲۰۲۷ دیگر خواب و خیال به حساب نمی‌آید.

باید توجه داشت که فعالیتهای خاورزمین در این زمینه بویژه در ستاره‌شناسی، از دیرباز اهمیت خاصی داشته است و رصدخانه‌های ایران نیز از شهرت ویژه‌ای برخوردار بوده‌اند. ولی متاسفانه مدت زیادی است که از توجه اصولی به این علم و تکنولوژی غافل بوده‌ایم.

وضعیت فعلی صنعت و تکنولوژی فضایی
در حال حاضر کشورهای متعددی در ساخت و به کارگیری ماهواره‌ها فعالیت می‌کنند، ولی فقط ۸ کشور زیر توانایی پرتاب

سرمایه‌گذاری بازگشت سرمایه‌ای معادل ۴ میلیار دلار داشته است.

فعالیت‌های بین‌المللی در زمینه فضا بعد از پرتاب اولین سفینه، با تشکیل کمیته استفاده صلح‌آمیز از فضا در سازمان ملل شروع شد. سازمانها و ارگانهای مختلف بین‌المللی – چه وابسته به سازمان ملل و چه مستقل از آن – فعالیت زیادی دارند، از آن جمله می‌توان به دانشگاه بین‌المللی فضا وابسته به سازمان ملل اشاره کرد.

قرارگرفتن ماهواره‌ها در مدار زمین، امکانات وسیعی را در اختیار بشر قرار داده که اهم آنها سیستمهای مخابراتی بررسی ارسال تصویر، صوت و اطلاعات است که تحول زیادی در زندگی بشری به وجود آورده است.

ماهواره‌های هواشناسی، توانایی زیادی را در پیش‌بینی اوضاع جوی و ایجاد آمادگی برای مقابله با سوانح طبیعی به وجود آورده‌اند.

هدایت هوایی توسط سیستمهای ماهواره‌ای، پیشرفت قابل توجهی داشته است که در زمینه هدایت هوایی مسافربری و هدایت هوایی نجات به کار گرفته می‌شود. به عنوان مثال: تشخیص شروع آتش‌سوزی جنگلها توسط سیستم ماهواره‌ای و هدایت هوایی با محل حریق را می‌توان ذکر کرد.

به کارگیری ماهواره‌ها در پیش‌بینی تولید محصولات کشاورزی، شناسایی منابع طبیعی، کنترل محیط زیست و آموزش نیز از توجه و اهمیت خاص برخوردار است. با عنایت به موارد مذکور و با توجه به اهمیت تکنولوژی فضایی، ضرورت دارد با برنامه‌ای منسجم نسبت به جذب و به کارگیری آن اقدام شود.

وضعیت صنعت هوافضا در ایران

صنعت هوایی در ایران از قدمنی سی ساله برخوردار است و فعالیت خود را با تشکیل نیروی هوایی، هوایی‌پیمایی ملی و هوایی‌پیمایی کشوری آغاز کرده است. روند عمومی صنعت هوافضا در جهان، طبیعتاً موجب رشد صنایع هوایی ایران نیز شده است و شرکهایی مانند هوایی‌پیماسازی، پشتیبانی و نوسازی هلیکوپترها، خط هوایی ایران‌تاکسی (آسمان فعلى)؛ و از جدیدترین آنها: سازمان خدمات هلیکوپتری، ساها(هوایی‌پیمایی نیروی هوایی) و کیش ایر، شاهد مثالهایی از این روند رشد محسوب می‌شوند.

این تصویر، عمدتاً یک تصویرخدماتی و عملیاتی را ارائه می‌دهد. البته در کنار آن می‌توان فعالیت در خلأ جنگ تحمیلی از قبیل: پژوهش، طراحی، ساخت، تولید، نصب، این فعالیتها، جوانان زیادی را به خود جلب کرد و به ایجاد مرکز جدید و متعددی در گوش و کنار کشور انجامید. به علت شرایط ویژه جنگی و نیاز جدی به تولید وسائلی که در دفاع مؤثر باشد، ایجاد این مرکز و شروع فعالیت آنها، اصولاً بدون برنامه‌ریزی منسجم و درازمدت بوده است. به همین دلیل، تعداد قابل توجهی از آنها بعد از جنگ منحل یا برای ادامه فعالیت با مشکلات عدیده‌ای مواجه شده‌اند. البته تعداد زیادی نیز توanstند خود را به مرکز عمده صنعتی تبدیل کنند و به فعالیت

ادامه دهند. این نکته را باید مذکور شد که انحلال آنها به دلیل مقطوعی بودن نیاز به آن نوع فعالیت بوده است و این صنعتی شدن نیز مرهون کوشش و دلسوزی و فداکاریهای افراد درگیر بوده است و کمبود برنامه‌ریزیهای بلندمدت را تا حدی جبران کرده است.

برای روشن تر شدن وضعیت این صنعت قبل و بعد از انقلاب اسلامی، نخست یک چرخه صنعتی مناسب که داشتن یک صنعت به معنای اصولی آن را تحقق می‌بخشد مطرح می‌کنیم، آنگاه وضعیت این صنعت در جهان را با آن محک زده نهایتاً به بررسی وضع صنعت هوافضای کشور می‌پردازیم.

لازم به تذکر است مطالب این بخش، بدون اشاره آمار و ارقام و اسامی مراکز فعال کشور مطرح شده است، به این دلیل که عمدۀ اطلاعات، در رده محروم‌انه است.

یک چرخه کامل صنعتی را می‌توان به قسمتهای زیر تقسیم‌بندی کرد (شکل ۱):

۱. محاسبه و طراحی
۲. ساخت و تولید
۳. نصب و راهاندازی
۴. تعمیر و نگهداری
۵. آموزش مراحل مختلف
۶. بکارگیری وارائه خدمات مناسب

۷. پژوهش در معضلات و مشکلات مراحل مختلف، برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری

در کشورهای پیشرفته صنعتی، هریکش صنعت در تمامی قسمتهای کاملاً فعال هستند. صنعت هوافضا نیز از این نظر استثنای نیست و در کشورهای صاحب این صنعت، کارخانه‌های بزرگی مانند هیوز، مک دانلدلاگلاس^{۱۲} – بوئینگ^{۱۳} (امریکا)، وستلند^{۱۴} (انگلیس)، دالت^{۱۵} (فرانسه)، ساپ^{۱۶} (سوئد) و غیره وجود دارد که دارای توانایی‌های بالایی در امر محاسبه، طراحی، ساخت و تولید هستند.

این کشورها در نصب و راهاندازی تجهیزات زمینی و یا مونتاژ وسایل نقلیه نیز فعال‌اند.

تعمیر و نگهداری یک جنبه بارز از درجه پیشرفت هر صنعت در یک کشور است. استانداردهای موجود در کیفیت وسایل نقلیه مورده استفاده نیز از درجه اهمیت بالایی برخوردار است. کشورهای صنعتی در این خصوص توانایی‌های بالایی را وجود آورده‌اند.

آموزش در بخش‌های طراحی، مهندسی، کاربردی، تکنولوژیک و خدماتی نیز با توجه به درجه صنعتی بودن کشور مورد عنایت است.

پژوهش در معضلات طراحی، ساخت، تولید، نصب، نگهداری و ایده‌های نو، بستگی به توانایی علمی، فنی و مالی هر کشور دارد که عمدتاً این بخش توسط کشورهای درجه اول صنعتی هدایت می‌شود.

هر یک از کشورهای صنعتی برای برنامه‌ریزی و سیاستگذاری در این امور، سازمانها و مراکزی ایجاد کرده‌اند. از آن جمله می‌توان به ناسا^{۱۷} (ایالات متحده امریکا)، دارا (آلمان)، نسد^{۱۸} (ژاپن)، کنس^{۱۹} (فرانسه) اشاره کرد.

جدا از تکنولوژی هوایی، تکنولوژی فضایی نیز در سی

سال اخیر پیشرفت خارق العاده‌ای داشته و جوانب مختلف زندگی را تحت الشاعر قرار داده است. این تکنولوژی عمدتاً در اختیار دنیای صنعتی است. صنعت فضائی نیز همانند سایر صنایع دارای بخش‌های چرخهٔ صنعت است و ارتباطی تنگاتنگ با صنعت هوایی دارد.

وضعیت صنعت هوافضا قبل از پیروزی انقلاب اسلامی

وضعیت صنعت هوافضا تا قبل از انقلاب اسلامی در کشور ما، اجمالاً به صورت زیر بوده است:

- طراحی و محاسبه، چه در صنعت و چه در دانشگاه از موضع بسیار ضعیفی برخوردار بود؛ هیچ رشته‌ای در این خصوص وجود نداشت و صنعت به علت ماهیت خدماتی و تعمیر و نگهداری خود توجهی به این مهم نشان نمی‌داد.
- ساخت، به معنای تدوین و توسعه روش‌های ساخت و آماده‌سازی قید و بندها در کارگاهها بود؛ تولید و کنترل کیفیت نیز وجود نداشته است و در مواردی شاهد مسونتاز و ساخت تحت لیسانس بوده‌ایم (هلیکوپترهای بل).
- نصب و راهاندازی دستگاهها عمدتاً توسط متخصصین خارجی صورت می‌گرفته است.
- در تعمیر و نگهداری توانایی بالایی ایجاد شده است که هنوز هم از نقاط قوت این صنعت در کشور است وابن موضوع چه در بخش نظامی و چه غیرنظامی سیاستی درست بوده است.
- در دانشگاهها، هیچ رشته‌ای در این زمینه وجود نداشته است، و فقط در سطح فوق‌دبیل آن هم در رشته‌های کاربردی تعمیر و نگهداری، آموزش‌هایی صورت گرفته است.
- تحقیقات کاملاً فراموش شده بودند؛ هیچ محققی در این زمینه تربیت نشده و مراکز تحقیقاتی نیز به معنای اصولی خود تشکیل نشده‌اند.
- در بخش فضایی اصولاً فعالیتی بنیادی بجز تأسیس یک مرکز سنجش از راه دور صورت نگرفته است. در مجموع، وضعیت صنعت هوافضای کشور در قبل از انقلاب، تصویری از یک چرخهٔ صنعتی ناقص را به نمایش می‌گذارد.

وضعیت صنعت هوافضا در کشور بعد از پیروزی انقلاب

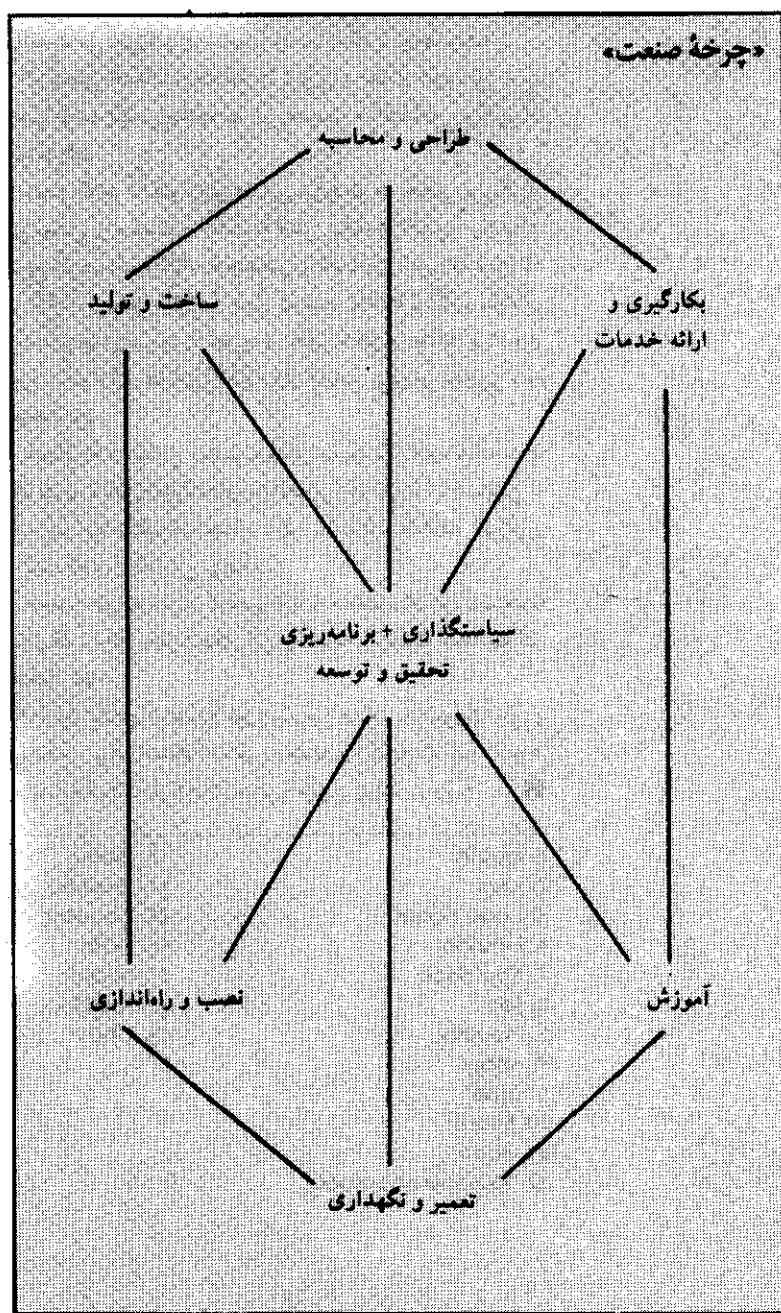
بعد از انقلاب اسلامی در این زمینه شاهد تحولات امیدوارکننده‌ای بوده‌ایم. نتایج ارزشمند و تجربیات حاصله من تواند مبنای مناسبی برای تصمیم‌گیری در مورد سیاست آینده این صنعت باشد.

در حوزهٔ تحقیقات، صنایع نظامی از فعالیت جشن‌گیری برخوردار بوده ولی پیوسته از فقدان یک سیاست و خط‌مشی کلی صدمه دیده است

از تحولات اخیر، توجه به سیستمهای مسافری جدیدی به نام هوافضایی‌ماست که برای جابجایی مسافری‌کار می‌رود.

فعالیتهای بین‌المللی در زمینه فضایی بعد از پرتاب اولین سفینه، با تشکیل کمیته استفادهٔ صلح آمیز از فضای سازمان ملل شروع شد.

نمودار

۲. به تعمیر و نگهداری توجه خاص مبذول شود تا تجربه اندوخته شده از بین نرود و کار با وسایل جدید و نگهداری آنها میسر باشد. به این بخش از صنعت باید به عنوان بخشی که می‌تواند در سطح منطقه فعال باشد نگاه کرد.
۳. تحقیق و پژوهش به صورت منسجم، هدفدار و با برنامه به صورت جدی پیگیری شود که عامل اصلی در زمینه سازی و جذب تکنولوژی است.
۴. به طراحی توجه شود، در حد معقول و با توجه به بودجه‌های موجود مواردی طراحی و به مرحله ساخت رسانده شود تا علاوه بر رفع بعضی نیازهای داخلی، تواناییها نیز ارتقا یابند.
۵. تربیت و آموزش بی‌برنامه، منجر به پرورش نیروهایی می‌شود که در تخصص خود بکار گرفته نمی‌شوند. این یک پدیده منفی است جداً باید از آن جلوگیری کرد. صنعت باید برای بکارگیری صحیح نیروی انسانی، برنامه‌ریزی داشته باشد که مسلماً این برنامه شامل آموزش‌های مناسب و هماهنگ با نیازهاست.
۶. در بخش خدمات، استاندارها تدوین و اعمال شود، این خود باعث توجه بیشتر جامعه به این صنعت هوافضا و پویایی آن خواهد شد.
۷. بخش کاربرد تکنولوژی فضایی مورد توجه خاص قرار گیرد. این بخش از صنعت به علت نداشتن سابقه در کشور، پیشرفت سریع آن در دنیا و اثرات اجتماعی و اقتصادی تعیین‌کننده‌ای که می‌تواند در کشورهای در حال توسعه داشته باشد، باید در برنامه‌ریزی‌های آنی مورد تجزیه و تحلیل دقیق و عنایت ویژه قرار گیرد. تکنولوژی فضایی، تکنولوژی کلیدی برای توسعه در آینده خواهد بود.
۸. ایجاد یک تشکیل مناسب برای سیاستگذاری، هدایت و نظارت بر تمامی فعالیت‌های هوافضایی، که بدون آن دستیابی به یک چرخه سالم صنعت ممکن نیست و اتلاف انرژی و پراکنده کاری را افزایش می‌دهد.
۹. انجمن هوافضا برای گردهم آوردن متخصصان این صنعت، تبادل نظر، ارائه خط مشی‌های آتی و اشاعه فرهنگ مناسب آن، تشکیل شود.
۱۰. آزمایشگاه‌های عمده مورد نیاز این صنعت به صورت ملی و غیرنظامی برای استفاده تمامی بخشها و ارگانها تشکیل شود.
(مانند تشكیلات تونل باد، مرکز کامپیوتر پرقدرت و...)

1. Sputnik
2. Luna
3. Lunar Orbite
4. Lunakho
5. Yori Gagar
6. Mir
7. Freedom
8. colony
9. Arian
10. Sanger
11. Hotdle
12. Mc Dounald Douglas

13. Boeing
14. Westland
15. Desaultnt
16. Saabd
17. NASAi
18. NASDA
19. CNES

محاصره اقتصادی و تکنولوژیک و نیاز صنایع نظامی به وسائل افرادی تاکتیکی و استراتژیک که شامل انواع موشکها، از ضدتانک تا میانبرد و هواپیماهای مختلف بود به اجبار روشهای طراحی و محاسبه را ایجاد کرد. هرچند در اوایل کار روشهای اصولی به علت فقدان تجربه به کارگرفته نشد، ولی در نهایت این مسئله برای همه مسلم شده است که لازم است بخش طراحی و محاسبه از قدرت خوبی برخوردار باشد حتی اگر تولیدات در این زمینه از نوع برخوردار نباشند.

نیز در جریان تولید و ساخت وسایل که با زحمت و تلاش زیادی طراحی شده بودند، این مسئله روشن شد که «ساخت و تولید»، خود زمینه مفصلی است که نیاز به دانش، تجربه و تدوین روشا دارد.

در تعمیر و نگهداری و نصب و راهاندازی، مشکل کمبود وسایل یکنی و نیاز به جایگزینی آنها چشمگیر بود که خود دلیلی بر ضرورت وجود زمینه‌ها و پتانسیل طراحی است. و در هر حال تیمهای تعمیر و نگهداری به انتکای تجربه قبلی خود توانسته‌اند نقش چشمگیری را ایفا کنند و حتی در مراحلی از این تجربه برای طراحی استفاده شده است.

در حوزه آموزش، کمیته هوافضا در شورای عالی برنامه‌ریزی تشکیل شد و با تدوین برنامه آموزش طراحی مهندسی صنایع هوایی، اولین برنامه مدون در این زمینه را در کشور بنا نهاد؛ در حال حاضر این برنامه در پنج دانشگاه مختلف اجرا می‌شود و از کیفیت خوبی نیز برخوردار است و در عین حال مراحل بازیمنی خود را می‌گذراند.

در زمینه‌های کاربردی نیز این کمیته، رشته‌های تعمیر و نگهداری در سطح کارداری و کارشناسی را تدوین و تصویب کرد که در حال اجراست و پشتیبان مناسبی برای تجربه عملی موجود بوده است و می‌تواند چشم‌اندازهای مناسبی را در این راه نشان دهد.

در حوزه تحقیقات، صنایع نظامی از فعالیت چشمگیری برخوردار بوده ولی پیوسته از فقدان یک سیاست و خطمشی کلی صدمه دیده است و هنوز هم به نظر نمی‌رسد که در این صنایع یک روند اساسی آینده‌نگر و برنامه‌ریز وجود داشته باشد. در بخش غیرنظامی فعالیتهای جدیدی صورت گرفته است و لازم است در برنامه‌ریزیها به هدایت این بخش در جهت رفع نیازها توجه خاص صورت گیرد.

در بخش فضایی، فعالیت چندانی بجز استفاده مخابراتی و تصویری از ماهواره‌ها صورت نپذیرفته است.

پیشنهادهای برای برنامه‌ریزی

با توجه به نکات فوق، نیاز به برنامه‌ریزی و سیاستگذاری متمرکز کاملاً مشهود است. محتوای عمدۀ برنامه‌ها و سیاستها، بایستی فراهم کردن شرایط لازم برای ایجاد چرخه کامل صنعت هوافضا باشد.

موارد زیر، شماری از اقدامات و فعالیتهایی است که ضمن تکمیل چرخه کامل صنعت، به بهره‌برداری هر چه بهتراز امکانات موجود نیز منجر خواهد شد:

۱. آموزش در تمامی مراحل و مقاطع برای کلیه رشته‌ها، با دقت و جدیت و تشویقهای مناسب پیگیری شود.